

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 98/12
Luxemburg, 12 iulie 2012

Hotărârea în cauza C-378/10
VALE Építési Kft.

În cazul în care un stat membru recunoaște posibilitatea transformării unei societăți, aceasta trebuie să fie acordată și unei societăți constituite într-un alt stat membru

Dreptul maghiar autorizează transformarea societăților maghiare¹, dar nu permite transformarea unei societăți constituite potrivit dreptului unui alt stat membru într-o societate maghiară.

Societatea italiană VALE COSTRUZIONI S.r.l. a fost constituită și înscrisă în registrul comerțului din Roma în anul 2000. La 3 februarie 2006, aceasta a solicitat radierea din registrul menționat, deoarece dorea să își transfere sediul social și activitatea în Ungaria și să își înceteze activitatea în Italia. La 13 februarie 2006, societatea a fost radiată din registrul italian, în care s-a menționat că „societatea s-a mutat în Ungaria”.

Ca urmare a acestei radieri, directorul societății VALE COSTRUZIONI și o altă persoană fizică au constituit societatea VALE Építési Kft. Reprezentantul acesteia din urmă a solicitat unui tribunal comercial maghiar înscrierea sa în registrul comerțului maghiar, cu menționarea societății VALE COSTRUZIONI drept predecesor legal al societății VALE Építési Kft. Această cerere a fost însă respinsă de tribunalul comercial pentru motivul că o societate constituită și înregistrată în Italia nu poate să își transfere sediul social în Ungaria și nu poate să fie înscrisă în registrul comerțului în Ungaria ca predecesor legal al unei societăți maghiare.

Legfelsőbb Bíróság (Curtea Supremă, Ungaria) care trebuie să se pronunțe cu privire la cererea de înregistrare a societății VALE Építési Kft., solicită Curții de Justiție să precizeze dacă reglementarea maghiară care permite transformarea societăților maghiare, dar interzice transformarea societăților dintr-un alt stat membru în societăți maghiare este compatibilă cu principiul libertății de stabilire. În acest context, instanța maghiară dorește să știe dacă, la înscrierea unei societăți în registrul comerțului, un stat membru poate refuza înregistrarea predecesorului acestei societăți, originar dintr-un alt stat membru.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea amintește, mai întâi, că, în lipsa unei definiții uniforme a societăților, dată de dreptul Uniunii, acestea pot exista numai în temeiul legislațiilor naționale care reglementează constituirea și funcționarea lor. Astfel, în contextul unei transformări transfrontaliere a unei societăți, statul membru gazdă este îndreptățit să stabilească dreptul intern relevant pentru o asemenea operațiune și să aplice dispozițiile dreptului său național referitoare la transformările interne care reglementează constituirea și funcționarea unei societăți.

Totuși, Curtea subliniază că legislația națională în acest domeniu nu poate fi exceptată de la început de la aplicarea principiului libertății de stabilire și, prin urmare, dispozițiile care interzic transformarea unei societăți care își are originea într-un alt stat membru, permițând în același timp transformarea societăților naționale, trebuie să fie examinate în lumina acestui principiu.

În această privință, Curtea constată că, prin faptul că nu prevede decât transformarea unei societăți care are deja sediul în Ungaria, reglementarea maghiară în cauză instituie, în general, o **diferență de tratament între societăți în funcție de natura internă sau transfrontalieră a**

¹ În speță, transformarea constă în schimbarea sediului social, însoțită de schimbarea dreptului național aplicabil.

transformării. Or, întrucât este susceptibilă să descurajeze societățile cu sediul în alte state membre să își exercite libertatea de stabilire, o asemenea diferență de tratament **constituie o restricție nejustificată privind exercitarea acestei libertăți.**

În continuare, Curtea arată că, pe de o parte, efectuarea unei transformări transfrontaliere necesită aplicarea consecutivă la această operațiune juridică a două legislații naționale. Pe de altă parte, Curtea arată că din articolele 49 TFUE și 54 TFUE referitoare la libertatea de stabilire nu pot fi deduse norme precise care să se poată substitui dispozițiilor naționale. **În asemenea condiții, aplicarea dispozițiilor naționale trebuie să se realizeze cu respectarea principiilor echivalenței și efectivității,** care vizează asigurarea protecției drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii.

Prin urmare, Curtea constată, în primul rând, că nu poate fi pusă în discuție aplicarea de către Ungaria a dispozițiilor dreptului său național referitoare la transformări interne care reglementează constituirea și funcționarea unei societăți, precum cerințele privind întocmirea unui bilanț și a unui inventar al activelor.

În al doilea rând, dacă un stat membru impune, în cadrul unei transformări interne, o continuitate juridică și economică strictă între societatea predecesoare care a solicitat transformarea și societatea succesoare transformată, o astfel de cerință poate fi de asemenea impusă în cadrul unei transformări transfrontaliere.

Totuși, Curtea apreciază, în al treilea rând, că dreptul Uniunii se opune refuzului autorităților unui stat membru de a menționa în registrul comerțului, în cazul unei transformări transfrontaliere, societatea din statul membru de origine – drept predecesor legal al societății transformate –, dacă o astfel de menționare a societății predecesoare se efectuează în cazul transformărilor interne.

În sfârșit, Curtea răspunde că autoritățile statului membru gazdă sunt obligate să țină seama, la examinarea unei cereri de înregistrare a unei societăți, de documentele emise de autoritățile statului membru de origine și prin care se atestă că, la încetarea activităților desfășurate în acest din urmă stat, această societate s-a conformat în mod efectiv legislației naționale a statului de origine.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708